

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. Берковица, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЕРКОВИЦА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЮЛИТА Н. Г.ЕВА-ТРИФОНОВА**

при участието на секретаря **НИНА ЛЮБ. Г.ЕВА**
като разгледа докладваното от **ЮЛИТА Н. Г.ЕВА-ТРИФОНОВА**
Административно наказателно дело № 20241610200007 по описа за 2024 година

Производството е по чл. 59, ал. 1 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от С. Г. И., ЕГН ***** от град Берковица, ул. „.....“ № 66 против Наказателно постановление № 23-0243-001037/ 11.12.2023 г. на ВПД Началник РУ в ОД МВР Монтана, РУ Берковица, с което ѝ е наложено наказание глоба в размер на **200,00** лева на основание чл. 179, ал. 2, във връзка с чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 5 от ЗДвП за нарушение на чл. 42, ал. 2, т. 1 от ЗДвП и глоба в размер на **100,00** лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от **3** месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП за нарушение на чл.123, ал.1, т. 2, б. „б“ от ЗДвП. На основание Наредба N 13-2539 от 17.12.2012г. на МВР на водача се отнемат общо 13 точки.

В жалбата сочи, че не е съгласна с така издаденото НП по ЗДвП. Моли съда да отмени същото изцяло като неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че изнесените в АУАН и НП обстоятелства не отговарят на действителността.

В съдебно заседание се явява лично и с процесуален представител, адв. К.Н.- АК Монтана, който поддържа изложеното в жалбата и представя писмено становище със същите съображения. Като причина да напусне мястото на ПТП посочва страх от саморазправа с водача на другия автомобил. Уточнява, че се касае за ПТП с реализирани материални щети, а не за ПТП с пострадали хора.

Ответната страна – ВПД Началника на РУ Берковица, не се явява и не изпраща представител. В писмото с което е изпратена жалбата моли съда да потвърди с решение наказателното постановление на РУ Берковица по ЗДвП.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, намира за

установено от фактическа страна следното: Обжалваното НП е издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 1124668/ 27.11.2023 г., съставен на жалбоподателя за това, че на 23.11.2023 г. в 17:20 часа в Община Берковица, на път II-81, км 82+500, в района при разклона за с. Комарево, с посока на движение от гр. Монтана към гр. Берковица управлява собствения си лек автомобил „Сузуки Игнис“ с рег. номер като извършва следните нарушения: (1) При извършване на изпреварване на предно движещия се товарен автомобил „Ситроен Джъмбер“ с рег. номер собственост на И.Г.Я. от гр. Берковица, не осигурява достатъчно странично разстояние между своето и изпреварваното МПС, като го блъска косо и реализира ПТП с материални щети по двата автомобила; (2) Не остава на мястото на ПТП до пристигане на представителите на МВР и напуска мястото на ПТП. Същата е установена на 24.11.2023 г. около 21:45ч. на домашния ѝ адрес.

По този начин според наказващия орган жалбоподателят е осъществил състава на нарушение по чл. 42, ал. 2, т. 1 от ЗДвП – не осигурява достатъчно разстояние между своето и изпреварваното ППС и нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 2, Б. „б“ от ЗДвП- не остава на мястото на ПТП до пристигане на представители на МВР или следствието.

По делото са представени като доказателства НП, АУАН, Докладна записка, Сведение, Протокол за ПТП, План схема, Декларация, Сведение, Заповед от 14.05.2018 г., Заповед от 07.06.2017 г., Справка картон на водача, както представените в съдебното заседание писмени доказателства- Възражение по акта, Копие на акта, Медицинско удостоверение, Копие на отговора по възражението от РУ Берковица, Епикризи.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото и присъединените на основание чл. 283 от НПК писмени доказателства и обясненията на жалбоподателя С. И.. В хода на съдебното следствие актосъставителят С. Р. И. и свидетелят по АУАН Г. В. В., редовно призовани, не се явяват и не дават показания. Жалбоподателят И., чрез адв. Николов заявява, че не държи на разпита на свидетелите, при което след съвкупна преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът намери, че делото е изяснено от фактическа и правна страна и без разпита на редовно призованите И. и В., заради което бяха заличени.

Въз основа на така изложените фактически обстоятелства, съдът направи следните правни изводи:

Съдът намира, че жалбата като депозирана в срок от легитимирано за това лице и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол е допустима.

Съгласно дадените от закона правомощия, съдът следва да извърши цялостна проверка на обжалваното НП, досежно неговата законосъобразност.

Съгласно разпоредбата на чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавно управление, извършено е виновно и е обявено от закона за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

Следователно деянието обявено за административно нарушение трябва да е извършено виновно –умишлено или непредпазливо, като законодателят е предвидил непредпазливите деяния да се наказват само в предвидените от закона случай.

По т.1 от НП жалбоподателят е санкциониран на основание чл.179, ал. 2 ("Който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление.") във връзка с чл. 179 ал. 1, т. 5, пр. 5 от ЗДвП - Закон за движение по пътищата ("Който не спазва предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението") за нарушение на чл. 42, ал. 2, т. 1 от същия закон: "Водач, който изпреварва, е длъжен по време на изпреварването да осигури достатъчно странично разстояние между своето и изпреварваното пътнотранспортно средство."

По същество, съдът намира, че не е установено по безспорен и категоричен начин извършването на нарушението по чл. 42, ал. 2, т. 1 от ЗДвП от страна на жалбоподателя И.. Съгласно цитираната норма, водачите при изпреварване са длъжни да осигурят достатъчно странично разстояние между ППС. От приложените по делото доказателства не се установява по несъмнен начин, че именно жалбоподателят не е изпълнил това свое задължение, като не е осигурил достатъчно странично разстояние между своя и изпреварвания автомобил. Свидетелите, съставили АУАН не са очевидци на произшествието, отишли са след настъпването му, а жалбоподателят е установена едва на 24.11.2023 г. на домашния ѝ адрес и не се е връщала на мястото на произшествието. Извода за неустановеност на виновното поведение на жалбоподателя не се разколебава и от приложения по делото констативен протокол за ПТП, в който също категорично не е посочено по вина на кой конкретно участник е настъпило ПТП. Няма приложен към доказателствата снимков материал, от който да се прецени наличието на конкретно поведение на жалбоподателя по причиняване на ПТП. Сведенията за настъпилото ПТП, механизма, авторството, вината са снети по разбиране на настоящия състав изцяло от другия участник в ПТП, тъй като автосъставителя И. и свидетеля В. не са преки очевидци, възприели пряко фактите и обстоятелствата по твърдяното ПТП. Наличната по делото докладна записка от мл. инсп. С. И. не спомага за изясняване на фактическата обстановка. В тази насока съдът прие, че невявяването на двамата свидетели няма да попречи на изясняване на фактическата обстановка и прие за основателно изявлението от страна на жалбоподателя, че не държи на разпита на неявилия се свидетел.

В хода на протеклото административно-наказателно производство пред наказващия орган не е установена безусловно и в пълнота фактическата обстановка по отношение на основните релевантни по случая факти, а именно - в резултат на какво точно деяние и на кого е настъпило процесното ПТП. Налице са две взаимно изключващи се твърдения от страна на жалбоподателя

и на АНО относно настъпило ПТП между двете МПС. От събраните по делото писмени доказателства, както и обясненията на жалбоподателя И. е видно, че същата не е разбрала, че при изпреварването на предно движещо се МПС не е осигурила достатъчно странично разстояние, което е довело до косо блъскане и реализиране на ПТП с материални щети по двата автомобила. Нещо повече, жалбоподателката навежда: „На 23.11.23 г.както си пътувах по главния път на разклона на с. Комарево пред мен ме засече голям тъмен бус. Не видях добре цвета. За да не го ударя, натиснах спирачка и клаксон. Бусът излезе пред мен и продължи бавно. Реших да го надпреваря. Той кривна към мен. Чух изпращяване.“ Водачът И. е продължила движението си и на по – късен етап е разбрала от служителите на МВР, че е причинила ПТП с материални щети. Съдействала е на органите, относно изясняване на фактическата действителност около случая.

Настоящият съдебен състав обръща внимание на обстоятелството, че при установяване на нарушението, МПС-то на жалбоподателя не е било на мястото на произшествието, а мястото на съприкосновение с другото МПС е определено единствено по данни на другия водач на МПС. Всички данни за самото произшествие, за неговия механизъм и съответно извода за вината на С. И., са направени на базата на заявлението на другия участник- водачът на товарен автомобил „Ситроен Джъмбер“ с рег. номер собственост на И.Г.Я. от гр. Берковица, който също е участник в произшествието и заинтересовано лице. При тези фактически констатации, при взаимно изключващите се версии на водачите, при липсата на очевидци на нарушението, които да сочат на конкретно съставомерно поведение на жалбоподателя, се налага извод за липса на категорични доказателства и неяснота относно всички елементи от обективна и субективна страна от състава на нарушението. При това положение изводът за вината на И. за причиняване на произшествието и оттам за реализиране на състава на нарушението е необоснован, а извършването на нарушението не е доказано по несъмнен начин от гледна точка на неговия субективен състав. Липсват каквито и да е обективни данни, кой от двамата водачи, всъщност не е осигурил страничното разстояние, като напълно възможно е това да е и водачът на другия автомобил, тъй като товарен автомобил „Ситроен Джъмбер“ е с по – големи габарити и не става ясно движел ли се е по платното за движение при достатъчно разстояние ,за да бъде изпреварен от други ППС. Още повече, че спецификата на конкретното твърдяно произшествие се състои в косо блъскане между автомобила на жалбоподателя и другия автомобил, който е възможно да не е усетен от водача И.. Недоказването от страна на АНО по безспорен начина на обстоятелството дали жалбоподателят не осигурява достатъчно разстояние при изпреварване между своето и изпреварваното МПС, води до незаконосъобразност на обжалваното НП, тъй като тежестта на доказване на административното нарушение в адм. производство е възложена изключително в тежест на АНО, а не на лицето – жалбоподател. Това налага НП в тази част да бъде отменено.

По т. 2 от НП: Относно наложеното на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП наказание за извършено нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 5 от ЗДвП,

съдът намира следното:

Разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗДвП вменява водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен когато при произшествието са пострадали хора да остане на мястото на произшествието и да изчака пристигането на компетентните органи на Министерството на вътрешните работи.

За да се ангажира отговорността на даден водач на превозно средство за допуснато нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗДвП от Закона за движение по пътищата е необходимо от субективна страна същият да е съзнавал, че е станал участник в произшествие. В случая въз основа на събраните по делото доказателства не може да се направи обоснован извод, че жалбоподателят е разбрал и е съзнавал, че управляваният от него автомобил „Сузуки Игнис“ с рег. номер е блъснал косо товарен автомобил „Ситроен Джъмбер“ с рег. номер собственост на И.Г.Я. от гр. Берковица и не може да се приеме, че жалбоподателят е усетил, но въпреки това да е продължил движението си.

Предвид горното, съдът намира, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничило правото на защита, поради което в тази част постановлението следва да бъде отменено.

За да отмени постановлението съдът взема предвид и това, че от доказателствата по делото не се установява, че водачът на лек автомобил „Сузуки Игнис“ с рег. номер е разбрал за случилото се произшествие между управлявания от него автомобил и другия автомобил, тъй като водачът на товарния автомобил станал вербално и физически агресивен. „..... Заставах на прозореца. Младеж беше вътре. Говореше по телефона. Отвори прозореца. В следващия момент, след като попитах: „Какво правиш, бе, момче?“ той ми изсъска: „Ти знаеш ли колко струва този бус – 20 000 лева.“ С другата ръка ме удари по лицето, по носа. За секунди стана тази агресивност. Разби ми носа. Помислих си, че ако слезе от буса ще ме пребие. Единствено исках да се прибера, да не ми стане лошо.“ В този смисъл са обясненията на жалбоподателя в момента на проверката пред полицейските служители и в подаденото от нея възражение, които АНО не е приложил към преписката.

Ето защо и в тази му част (т.2) НП следва да бъде отменено, като незаконосъобразно.

На следващо място съдът намира за необходимо да отбележи, че е налице и друго допуснато процесуално нарушение, водещо до отмяна на НП. По делото не са спазени процесуалните правила при издаване на АУАН, а от- там и на процесното НП. Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, акта за установяване на административно нарушение следва да бъде съставен в присъствието на свидетели, присъствали при извършването или констатирането на нарушението. Когато липсват такива свидетели – очевидци /които обаче не са участници в ПТП/, актът следва да бъде съставен в присъствието на други двама свидетели, като това обстоятелство съгласно нормата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН се отразява изрично в самия акт.

Присъствието на свидетели при съставянето на акта не е необходимо единствено в хипотезата, когато самото нарушение е установено, въз основа на официални документи /чл. 40, ал. 4 от ЗАНН/. При съставянето на АУАН е нарушена разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН. Тъй като в случая и актосъставителят и свидетелят по акта не са очевидци на нарушението, поради което актосъставителят е следвало да осигури присъствието на двама свидетели, което обстоятелство изрично е следвало да се отбележи в акта. Това не е сторено. При така установената фактическа обстановка, липсата на втори свидетел се явява съществено нарушение на административно наказателната процедура и е основание за отмяна на НП. При това положение в конкретния казус е налице издадено наказателно постановление, въз основа на порочно съставен акт за нарушение. Не е налице съставен акт в присъствието на необходимия брой свидетели, присъствали при констатиране на твърдяното нарушение. Допуснатото нарушение на правилата за съставяне на АУАН освен, че е процесуално недопустимо, е довело и до ограничаване на правото на защита на санкционираното лице. За жалбоподателя като санкционирано лице не съществува възможност да се защити. С оглед на всичко изложено съдът намира, че издаденото против жалбоподателя наказателно постановление се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

Предвид гореизложеното и на основание чл.63 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като **НЕПРАВИЛНО** и **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО** Наказателно постановление № 23-0243-001037/ 11.12.2023 г. на ВПД Началник РУ в ОД МВР Монтана, РУ Берковица, с което са наложени на С. Г. И., ЕГН ***** от град Берковица, ул. „.....“ № 66 административни наказания - глоба в размер **200,00** лева на основание чл. 179, ал. 2, във връзка с чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 5 от ЗДвП за нарушение на чл. 42, ал. 2, т. 1 от ЗДвП и глоба в размер на **100,00** лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от **3** месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП за нарушение на чл.123, ал.1, т. 2, б. „б“ от ЗДвП.

Решението може да се обжалва пред АС Монтана в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено, на основанията предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Берковица: _____